

—d) legende de pe monezile Domnilor Moldovei și Munteniei, care au fost în latinește, cele mai multe, și în slavonește, cele mai puține: cele mai vechi monezi românești, cu legendă slavă, sint câteva de la Asan, regele Romîno-Bulgarilor, 1186—95;—e) inscripțiile slavonești, pe biserici și pe obiectele bisericesti de tot soiul.

Despre cărțile manuscrite slavonești au scris: *Hasden*, *Limba slavică la Romîni până la an. 1400 în Traian, ziar, București, 1869 și 1870*; același în *Col. Tr. 1882, p. 115 sqq. 183 sqq. și în Cuv. II, 268 sqq.*; *Ep. Melhisedec*, *Memoriu despre două manuscrite slavonești în Analele Academiei romîne, seria II, tom. IV, secția I*; același, *Biblioteca D-lui D. Sturza de la Miclău-*

---

primul dascal al bisericii romînești: „aici este și mucenicia lui Sviati Ioan Novi, scrisă de Sviatii Grigorie Țamblac, ce a fost dascal întiiu din ceput în Moldova“ se spune într'o notită de pe la începutul veac. XVIII a episcopului din Roman Pahomie într'o carte sirbească din Măn. Neamțului. Mitropolit de Litva 1415—19. Pe timpul sinodului de la Florența era la Iași, 1438—39. Intre anii 1420 și 1431 a stat în Serbia la curtea lui Despot Ștefan; după aceea a venit în Moldova, unde a fost ales mitropolit la moartea mitropolitului Macarie 1431. Mort cătră 1450 ca egumen al Măn. Neamțului și în aceeași vreme Mitropolit al Moldovei.